

Redaktor odpowiedzialny Teodor Żychliński w Poznaniu. Admistratorski i ekspedycyjny: Płoc Wilhelmski No. 2. Dziennik Poznański wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

DZIENNIK POZNAŃSKI.

Przedpłata kwartalna wynosi w Poznaniu 3 tal. 45 gr. w monarchoi praskiej 3 tal. 1 ser. 3 fen. w Austrii 3 gul. 41 cent. w Niemczech 3 tal. 13 ser. w Francji 18 fr. w Anglii 3 l. 10 s. w Szwajcaryi 6 tal. 15 ser. w Danii 4 tal. 25 ser. w Włoszech 25 fr. w Rumunii 30 fr. w Szwajcaryi 25 fr. w Belgii 18 fr. w Turcji 25 fr. w Ameryce 6 dol. Przedpłata i ogłoszenia przyjmują się w ekspedycji.

AGENCYJA DZIENNIKA POZNAŃSKIEGO: W Wroclawiu: Kary & Przedecki, Schuhrbucke 7 i Jenko & Sarnighausen, Junkerstrasse 12. W Łowiczu: Ignacy Horok, ulica Hatka 240. W Szwajcaryi: Haasenstain & Vogler w Bazylei.

POZNAŃ, 12 czerwca. Dzień wczorajszy zbliży bezwątpienia chwilę wybuchu wojny. Wczoraj to bowiem przeszkodził generał Manteuffel przemocy zebraniu się stanów holenderskich, zwołanych przez austriackiego namiestnika do Itzehoe i uwięził mianowanego przez tegoż komisarzem rządowym radcę holenderskiego Lessera.

Wiednia, co w chwili obecnej bliźniaczki można nie bez podstawy, chęcią porozumienia się co do wspólnych z Austrią operacji wojennych przeciw Prusom. Stanęliśmy zatem u progu wojny — za chwilę może dojdzie nas już zdala głuchy grzmot dział półmilionowych armii.

z okrucieństw w czasie powstania. Nie wierzcie, wszelkim plotkom o Murawjewie i Trepowie; nie wierzcie, że pierwszy zginął bez wieści, a drugiego ze postrzelono. Widziałem się dziś z osobą, która wczoraj przejechała z Petersburga. Murawjew z komisją śledczą i więźniami zamknął się w petropawłowskiej cytadeli.

mać — dla czego? z obawy aby pomiędzy nimi nie było takich, co z Karakozowem trzymają. Berg wydał niedawno rozporządzenie co do przyjmowania na nowo do służby urzędników wysłanych do Rosji na mieszkaniu i powrocie. Czerkaski nie chciał przyjąć żadnego, a za nim wszystkie władze administracyjne.

W sprawie kwestii nad dunajskich dowiadujemy się, że Turcja powierzyła Omerowi paszy dowództwo nad armią, która ma zająć w razie danym Mołdowoszę. W obec niebezpieczeństwa zbrojnej interwencji uznal książę Karol I za stosowne obwieścić obojętność dowódcy nad zgrupowanymi w warunkach obozowych pod Kotruczami wojskami rumuńskimi w liczbie 30,000 żołnierzy.

Warszawa, 6 czerwca. Od waszych stron wieje wiatr wojenny; stan ten epidemicznie wstępuje się w krew tutejszą. Półna nasze postępniej biją, niecierpliwosć ogólna, wycekiwanie i ciekawość wyteżona najsiłniej. Czekamy strzału, przeczuwamy krew, co ma popłynąć, każdy żyje anormalnie, gorączkowo, wierzy w najnieodroczniejsze plotki.

Przed miesiącem kazano ich sprowadzenie wstrzy-... Moskwa zbiera korpusy nad granicą pruską (?), Trepów szwyte buty Czerkaskiemu, chąc go od nas wypędzić, ale przy nowym stanowisku Mikołaja Młutyna, który został sekretarzem stanu do spraw Królestwa w miejsce Platonowa, trudna to będzie sprawa.

W przeszłym tygodniu duża partya, blisko stu ludzi znów wiewziono na Sybir i do Rosji. Czas jakiś transporta były wstrzymane, teraz znów zaczęto wysyłać i podobno szykują nową partya. Tuchołko w braku większego zajęcia rozpoczął nowe przeglądanie spraw dawniejszych, odczytuje akta i aresztowania pojedyncze lecz częste na nowo w idą.

CIEPŁA WDÓWKA. Komedya kontuszowa we trzech aktach wierszem przez J. I. Kraszewskiego. (Dokończenie.) Scena X. Marcybella i Strukcaszy wchodzą przez drzwi do bawialni. Strukcaszy. Idziem do Jejmości obrodziejki...

Strukcaszy (oratorsko). Są w księdze przeznaczenia nie łonne wyroki... Czekaj idzie, ale niewie dokąd stawia kroki... Tak i ja, gdy wawiał w tego domu prog... Mógłżem zgadnąć, że dekr i zapadł na mnie srogi...

Strukcaszy. Miłość w kątku siedzi. I takie figle pła... Bodzanta. Zkąd się wziął z licha! Kiedyż przybył? Spadł z deszczem i zakradł się z cicha...

Marcybella (na stronie do niego). Patrz! jak drży! jak mruga! Cześniak. Z serca państwu wieszuję! Starościņa. I to twoje dzieło...

rzekł, ma być publicznie powieszony. Niech żyje ja-
wność! — W końcu dzieje się z wami smutną wiadomością.
W dniu 1 lutego umarł w kopalniach nercyjskich
Witold Moszyński, patron trybunału warszawskiego, jeden
z najlepszych prawników. Młody, wykształcony,
pełen nauki, charakteru najczystszy a poświęcenia dla
kraju zupełnie, był jedną z najsympatyczniejszych postaci
w Warszawie. Strata to ogólna, strata wielka dla kraju;
powalił go do grobu przejścia cytałnede, podróz, a wreszcie
praca i przesładowania w kopalniach. O zępaniu się
tam nad naszymi braćmi i okrucieństwie Moskalei okropne
dochodzą nas wiadomości.

Wilno, 15 maja.

Myśl osiedlenia Rosyan na Litwie i Rusi, wypowied-
dziana w ukazie dnia 10 grudnia v. st. r. z, pokutowała
jeszcze w głowie cara Mikołaja. Gdy, po roku 1831, za-
brano na skarb wiele dóbr, powzięto zamiar oddania ich
w dzierżawę Rosyanom na dogodnych warunkach. Jed-
nakże zaledwie w r. 1840 pomyślano o tym bardziej se-
ryo a i wtedy projekt spętał na niczym z powodu braku
ochotników. Przywileje zapewniłoby nabywcom dóbr na
Litwie nie zdołały tam prawie nikogo zwabić; na Rusi
wszakże około 150 dóbr na ogół aż do ostatnich czasów
przeszło w ręce rosyjskie. Wkrótce po tym zaszła zmiana
w zarządzie dóbr skarbowych, których liczba powiększyła
się znacznie przyłączeniem posiadłości duchownych i kla-
ztornych. Właściciele zostali w nich oczyszczani (z wy-
jątkiem dóbr pojezuickimi zwanymi) a z pozostałych od
nadzieju włością gruntów potworzono fermę w celu pusz-
czenia ich w dzierżawę czynnikom rosyjskiego pacho-
dzenia. Lecz i ten zamiar nie miał powodzenia tak ze
względem na małą liczbę czynowników rosyjskich w kraju,
jako też ze względu na nie wielką tychże do gospodarstwa
wieskiego ochoczość. Nadawane od czasu do czasu do-
stojnikom rosyjskim na Litwie i Rusi a zwłaszcza w Kon-
gresówce majoraty, nie przyniosły sprawie zmoskwienia
wielkiego pożytku, bo właściciele ich pomimo woli używać
byli zmuszeni rządzców i oficyalistów z pomiędzy ludności
miejscowej.

W roku 1864 powrócono do dawnego projektu kolo-
nizacji z większą na ten raz stanowczością. Dnia 5 marca
v. st. tegoż roku, w celu zachęcenia Rosyan do osiada-
nia na Litwie i Rusi, zatwierdził car, ustawę o przywile-
jach i zapomogach dla nabywców dóbr prywatnych i skar-
bowych w kraju zachodnim. Chodziło tam głównie o do-
bra prywatne, które sprzedać nakazano przez licytację
z powodu obciążających ich długów; wkrótce wszakże po-
wyższe przywileje rozszerzone zostały i do dóbr z wolnej
ręki sprzedawanych. Co do oszacowania dóbr skarbo-
wych na sprzedaż przeznaczonych wydana została w li-
pniu tegoż roku osobna instrukcja. Ukaz carski z dnia
10 grudnia, nakazujący wyprzedać Rosyanom w ciągu
lat dwóch wszystkie dobra zasekwestrowane na Litwie
i Rusi oraz będące własnością osób na drodze admini-
stracyjnej do Rosyi wstanych i obciążone długiem skar-
bowym lub prywatnym, jest uwiecznieniem wszystkich wy-
dań w tej mierze postanowionych. Okólniki generał-gu-
bernatora wileńskiego i kijowskiego, które po ukazie na-
stąpiły, dopełniają go tylko i wyjaśniają. Jednocześnie
prawie wyszło rozporządzenie względem sprzedaży a ra-
czej rozdania czynownikom dóbr własnością skarbu od
dawna będących lub też świeżo skonfiskowanych.

Wszystkie te ukazy, rozporządzenia i okólniki są już
wam znane; dodam tu wszakże niektóre szczegóły dla uzu-
pełnienia obrazu wydanych w tej mierze postanowień rzą-
dowych.

Przy nabyciu dóbr przez licytację lub z wolnej ręki
rozporządzenie z dnia 5 marca 1864 r. zapewnia Rosy-
anom prawo spłacenia długów skarbowych, jeżeli takiowy
jest przez amortyzację roczną 6 ptc. w ciągu lat 37 a nadto
zapomoge nie przenosząca połowy wartości szacunkowej
dóbr, zastosowanej do oszacowania gruntów włości: fskich
przez komisje weryfikacyjne. Jeżeli udzielona rosyjskiemu
nabywcy zapomoga miałyby zostać wypłaconą byłemu
właścicielowi Polakowi, w takim razie zamiast wydania go-
tówki rząd wypłaca temu ostatniemu po 5 ptc. rocznie od
należącej mu sumy. Zapomoga na nabycie dóbr wydana
uważa się jako dług skarbowy. Kupcy rosyjscy, którzyby
nabyl na Litwie i Rusi dobra bez pomocy rządu za sumę
15,000 rubli albo przy zapomogach za 20,000 rubli, otrzy-
mają przywilej dziedziczny tak zwanych obywateli hono-
rowych — „pocestnyj grajdakin.“ Nabyte dobra w każ-
dym razie nie mogą być oddane w dzierżawę Polakom
ani żydom, którzy to ostatni mogą być jedynie dzierżaw-
cami karczem lub winnikami w gorzelniach. Nabyte do-
bra mogą być odprzedane w ręce rosyjskie za pozwoleniem
ministra skarbu i miejscowego generał-gubernatora.
Wszystkie akta przy nabyciu lub zamianie dóbr uwalniają
się od opłaty stempla. Powyższe przywileje stosują się
naturalnie i do dóbr, których sprzedaż nakazana została
ukazem z dnia 10 grudnia. Dóbr tej kategorii, których
lista nie została jeszcze ogłoszona, rachować należy na
Litwie przeszło 1000, nie licząc tych, które za długi sprze-
daniem były mają.

Dobra skonfiskowane, których już 300 na własność
skarbu ostatecznie zabrano, przeznaczone zostały na sprze-
daz czynownikom i w ogóle osobom w sprawie moskwie-
nia kraju zasłużonym lub mogącym być użytecznymi.
Dobra te podzielone zostaną na części, z których jedne
obejmować będą od 300 do 600 diestyn, inne zaś od 600
do 1000. Dobra, gdzie się znajdują znaczne zakłady fa-
bryczne, oraz nieruchomości w miastach sprzedawane będą
w jedne ręce w całości. Części obejmujące mniej niż
600 diestyn (900 mórg) przeznaczone są dla zwykłych
czynowników i osób prywatnych, które na to pozwolenie
otrzymają; większe zaś sprzedawać się będą tym tylko,
którzy wykazać potrafia, że sprawie zmoskwienia kraju
znaczące korzyści zapewnią mogą.

W każdym razie przy nabyciu dóbr skonfiskowanych
czynownicy mają pierwszeństwo. Dobra te sprzedają się
bez licytacji; dochód roczny uważa się jako 10 ptc. ca-
łej wartości; wartość ta z dodaniem jeszcze 10 ptc. wypła-
coną być powinna przez nabywcę czynownika rocznymi
ratami w ciągu lat 20 bez ptc. Osoba prywatna, która
w powyższy sposób dobra nabywa, złożyć powinna naprzód
piątą część szacunkowej wartości z dodaniem 10 ptc.,
resztę zaś należności spłaci przez amortyzację 6 ptc.
w ciągu lat 37. Wszystkie akta, w tych sprawach uwalniają
się od stempla a czynownicy mogą zacząć wypłatę po
dwóch latach po objęciu dóbr w posiadanie. Raty po-
winny być regularnie wnoszone, w przeciwnym bowiem
razie nabywca traci wszystko, co poprzednio zapłacił, do-
bra zostają napowrót własnością skarbu a wniesiona
przez nabywcę suma idzie na pomnożenie funduszu prze-
znaczonych na zapomogi dla rosyjskich nabywców.

Oznaczone powyżej warunki nabycia dóbr skonfisko-
wanych nadzwyczaj są dogodne, lecz dogodności te pom-
nają się jeszcze przez sposób oszacowania. Pomijając
nawet te okoliczności, że oszacowanie dóbr znajduje się
w ręku czynowników, którzy takowe nabywają, same
przepisy co do oszacowania nader są dla nabywców
dogodne. Za podstawę szacunku gruntów ornych przyj-
muje się wprawdzie dla dóbr, oddawna własnością skarbu
będących, dawne oszacowanie komisji lustracyjnych, ale

w takim tylko razie, jeżeli takowe nie przynosi wysokości
sumy szacunkowej, obliczonej podług ceny wykupna grun-
tów włością fskich, która przez komisje weryfikacyjne
ustanowiona w sąsiednich dobrach prywatnych tejże kate-
gorii; w każdym zaś razie i od tej sumy jeszcze 20 ptc.
ma być stracone. Co do zabudowań, te się szacują podług
wartości materiału na sprzedaż. Nieruchomości w mi-
astach oraz młyny, karczmy itp. oszacowują się podług
dochodu z ostatnich lat trzech uważanego jak 10 ptc. war-
tości. Co do lasu opałowego, to przystość pół sznia na
diestynę uważa się podług ceny opału w okolicy za do-
chód roczny stanowiący 10 ptc. wartości. Budulec osza-
cuje się podług przepisów wydanych dla lasów skarbo-
wych w ogóle, z tą wszakże różnicą, że wartość kapitali-
zuje się nie w stosunku 4 ptc. ale w stosunku 10 ptc. ro-
cznego dochodu. Nad to wszystko, dla szczególnych wzglę-
dów, ogólna cena jeszcze zniżona być może.

W następnym liście powiem słów kilka o zastosowa-
niu i praktycznym skutku wszystkich tych rozpo-
rządzeń.

Wiedeń, 3 czerwca

Wojna wisi tylko na włosku. Wczoraj wieczór
rozeszła się pogłoska a nawet niektórzy bankierowie mieli
prywatne telegramy, poświadczające, że pruskie wojska
weszły do Holsztynu. Z początku wiadomość ta zrodziła
popłoch na wieczorniej giełdzie; potem dopiero uspokoiła
się spekulacja, gdy się dowiedziano, że generał Gablenz,
uwiadomiony urzędowo przez namiestnika Szlezewiku
o postanowieniu Prus zajęcia Holsztynu, ograniczył się na
proteście i cofnął się z rządem i wojskiem do Altony.
Zdaje się więc, że Austria z tego przynajmniej na razie
nie robi „casus belli.“ Organa publiczne nawet takie,
które stoją w bliższych stosunkach z rządem, utrzymywały
przed kilku dniami, że na wiadomość o wejściu Prusaków
do Holsztynu generał Benedek wkroczy do Ślązka
pruskiego. Dziś, jak widać, cofnięto tak stanowczą de-
cyzję.

Słyszałem, że książe Gramont, któren po powrocie
z Paryża był u hr. Mensdorffa i wręczył mu odpowiedź
rządu francuskiego na notę austriacką z dnia 1 b. m., od-
radzał od przyspieszenia kroków wojennych. Oświadczył
ministrów spraw zagranicznych, że, jakkolwiek cesarz
Francuzów uwzględni położenie Austrii i wyrozumiałym
jest na skrupuły, które Austria mieć może z powodu roz-
bioru kwestyi weneckiej, żałuje jednak, że nota gabinetu
wiedeńskiego uniemożliwiła przyjęcie kongresu do sku-
tku. Cesarz Napoleon wyraża nadzieję, że mu się uda
w stosownym czasie oddać Austrii usługi pokojowe.

Wiedeńska Gazeta ogłasza treść noty gabinetu
tutejszego z dnia 1 czerwca. Owóż treść tej depezy
jest zupełnie odmienna, w niczym nie podobna do treści
podanej przez Indé p. belge. Ponieważ zaś Wolffa biuro
telegraficzne musiało przesłać tę samą fałszywą wiado-
mość i do Poznania, dla tego przedstawiam treść realną...
fałszywej. Indé p. belge powiada: „Ustęp o Włoszech
znaczy odstąpienie Wenecji. Austria na to nie przystaje.
Gdzie obiekt kompensacji? Turcja nie stoi na porządku
dziennym. Księżna nadnaujskie, Bośnia, Herzegovina,
nie są równoważącymi wynagrodzeniem. Insynuują Austrii,
jakoby szukała kompensacji w Słzsku. Austria woli,
by każde państwo zatrzymało, co posiada i t. d.“ Tymcza-
sem od początku do końca wszyst. o było obrachowane przez
Indé p. belge na efekt i najwidoczniej żmyślone. Po-
rządki myśli, jaki się odzwierciedlił w depezy austriackiej,
jest ten:

Oddajemy sprawiedliwość gabinetom interwenującym.
Austria potrzebuje pokoju i umie jego wartość ocenić.
Mimo to, że rozprawy toczyły się mając nad kwestyami,
które dla nas są nadzwyczaj drażliwe, nie wahanym się brać
udziału w konferencyach. Chcemy tam dać dowód naszego
pojednawczego usposobienia. Tylko chcielibyśmy mieć
zapewnienie, że wszystkie państwa — podobnie jak my —
nie będą wyszukiwać interesów partykularnych, szkodli-
wych pokojowi ogółu. Dla tego zdaje się nam, że trzeba
naprzód wykluczyć każdą kombinację, któraby miała na
celu: wzmacnić lub powiększyć którekolwiek z państw konfe-
rujących. Bez gwarancji uprzedniej, któraby pretensje
ambitne naprzód usunęła, niemogliśmy się spodziewać
pomyślnego rezultatu. Spodziewamy się, że rząd (państwa
interwenującego) uzna słusność naszych żądań i przy-
zna nam, że tym sposobem pozyskałaby się podstawa jed-
ny dla konferencji zamierzonych. Jeżeli się zapobieżie
złudzeniu, można wtedy mieć nadzieję utrzymania poko-
ju. Skoro nam te gwarancje będą dane przez trzy
dwory (Francya, Anglja i Rosya) pospieszymy wysłać
umocowanego do wspólnych obrad do Paryża.

Jest jeszcze w nocie powyższej zastrzeżenie, że Au-
stria obradując z namiastkami Wiktora Emanuela nad
sporem włoskim (Differend italien), nie tworzy żadnego
prejudykatu na przyszłość, bo jest wszędzie przyjęte, że
prawo publiczne, a tym samym traktaty za punkt wyjścia
wzięte być winny, jeżeli się konferuje o rzeczach istnieją-
cych przed wojną. Na końcu dźwi się rząd austriacki
dla czego, kiedy mowa o Włoszech, nie ma wzmianki
o Papiężu, któren jest także przedstawicielem części
Włoch.

Przeciwstawiając treść rzeczywistej depezy fałszy-
wemu doniesieniu Indé p. belge przekonamy się, że Au-
stria więcej dyplomatycznie sobie umiała postąpić, jak
analityk dziennika belgijskiego. Mimo to, rząd francuski
kazał oświadczyć przez księcia Gramont, że pod war-
unkami, które stawia Austria, kongres zebrać się nie
może.

Najprawdopodobniej gabinet tuilerski miał przo-
kowanie, a może też baron Rudberg w tym utwierdził, że
gabinet petersburski podziela zapatrywanie się Austrii
na kwestyę kongresu. Słyszałem nawet, że istotnie były
zachęty z tej strony, żeby stawiać warunki podobne do po-
wyżej streszczonych.

Debatte zbija, ale bardzo nieśmiało podania dzien-
nika Daily News o aliansie austriacko-rosyjskim. (Wia-
domość tę podaliśmy już przed kilku dniami czytelnikom
w telegramie z Wiednia, P. R. Dz.)

Organ ten półurzędowy powiada: „Daily News robi
kombinację aliansu między Austrią i Rosją i mówi
o dwóch listach cara do cesarza Austrii, które miały być
wręczone jeden przez królową Olgę a drugi przez hr.
Stackelberga.“ Debatte odwołuje się dalej na koła
kompetentne i twierdzi, że w tych kołach nikt nie wie o li-
stach własnoręcznych cara. W końcu oświadcza: Aliansu
nie ma; chociaż dwory petersburski i wiedeński do
siebie się zbliżyły i ich stosunki stały się więcej przyja-
znymi. Czyż to nie dość? Z domowych spraw wspomnę
o reskrypcie cesarza do kanclerza węgierskiego Maila. ha.
Treść jego następująca: W wielu okolicach Węgier mrozy
powarżyły winnice, kukurudzę i t. d. Szkody mają być
znaczne. Sejm się tam zajął i zanosił się na przedsta-
wienie do monarchy z prośbą o przywrócenie dawnych mu-
nicypijów, by te się zajęły na jedynie legalnej drodze wy-
nalezieniem środków do obciążenia niedostatku. Tymcza-
sem teraz o przywróceniu dawnych praw, choćby tylko in
partibus słyszeć nie chcą. Z drugiej strony odpowiedź
odmowna byłaby nie na czasie. Owóż tedy cesarz wydał
list odrębny, w którym powiada, że ustanawia się komi-

sy, której zadaniem będzie wyszukać i zleć środki zara-
dzenia mu. Tym sposobem można będzie na przedstawie-
nie sejmu nie odpowiedzieć, lub odwołać się do inicjatywy
powziętej przez króla.

Paryż, 9 czerwca.

Na zebnaniu się konferencji przed wojną już niema
mowy. Dyplomacya, skazana obecnie na drobniejsze czyn-
ności zakulisowe, udaje wprawdzie, że jeszcze się nie
uważa za zwycięzoną; ale tymczasem zajmuje się głównie
dokładnym zrozumieniem sytuacji, którą nagłe rozpięrze-
nie kongresowych projektów znacznie zaćmiło. O tém,
kto i dla czego te projekty zdruzgotał, w rozmaitych sferach
rozmaite spotyka się wersje, — i kiedy jedni, najwi-
doczniejszego trzymając się faktu, winę tę przypisują
wprost Austrii, inni znowu, w najodleglejsze zapuszczając
się domysły, utrzymują częstokroć nawet z zadziwiającym
uporem, że cesarz Napoleon, wywoławszy sam obecnie nie-
porozumienia w celu doprowadzenia do wojny, choć jedną
ręką projekty konferencji forytował, jednakże drugą sam
je rozproszył. Wszelako w sferach rządowych fran-
cuskich, którym nie można odmówić zamienięj bystrości
umysłu i jak najdroższego rozsądku, od pierwszej
chwili zerwania konferencji winę tę jednogłośnie przypisano
Rosji, opierając się na tym niezaprzeczonej faktcie, że
Rosya była pierwszą, która odpowiedzi austriackiej
przypisała znaczenie stanowczo odmowne, i była pierwszą,
która wiadomość o tém rozesała telegramem po wszystkich
dworach. Sprawa ta zatem wedle pojęć francuskich mia-
łaby się tak, że Rosya, zbliżywszy się do Austrii i złu-
dziwszy ją obietnicami ponocy, zniewoliła ją do dania od-
powiedzi tak mocno zawarunkowanej, iż stała się prawie
odmowną, i ogłosiła konferencyę jako już niemożliwą.
Prawie tak samo pojmuje tę sprawę Mémorial diploma-
matique, który otrzymuje wprawdzie komunikacye z tu-
tejszego ministeryum spraw zagranicznych, lecz niemieli
przeto jest organem ambasady austriackiej — i nie masz,
jak mi się zdaje, żadnego powodu, ażeby sobie tę zagadkę
tłómaczyć inaczej.

Z tego powodu dziwnie się popaczyły a zarazem i za-
ciemniły wzajemnie do siebie stosunki Rosyi, Austrii
i Francji. Ze rząd tutejszy uczuł się zerwaniem konfe-
rencyi bardzo niemile dotkniętym, to nie ulega żadnemu
wątpieniu — a najbliższym tego uczucia skutkiem jest
oczywista niechęć ku Rosji, która wprawdzie za lada
chwile może się zmienić, ale z którą dzisiaj nikt się nie
ta. Nie sądzę, ażeby świeżo ogłoszony manifest cesarza
Aleksandra, tchnący duchem średniowiecznej ciemnoty
i despotycznej samowoli, a potępiający ze stanowiska śle-
pich uprzedzeń wszelkie liberalne dążności, mógł tutaj
obudzić lepsze usposobienie dla Rosyi; nie sądzę także, aby
dzisiejszy rząd petersburski, zrywający tak widocznie z du-
chem nowoczesnej cywilizacji, chciał nawet sam starać się
tutaj o jakiekolwiek trwałe sympatyje. To wszystko zdaje
się być dosyć jasnym i jest zarazem pocieszającym. Niech
prąd dziejowy i ożwia się dalej w naturalnym kierunku;
niech duch nowożytny oświaty coraz pewniej przekonywa
się o tém, że wszystkie wichry, jego postępowi przeciwnie,
grające dotąd po Europie środkowej, wychodzą z peters-
burskiej jaskini; niech oświecony Zachód europejski za-
wczasu przygotowywa się na to, że przedźwił poźniej
przjdzie mu stoczyc śmiertelną walkę z tym sfinsem Pół-
nocy, który jak kameleon wszystkie przybiera barwy i naj-
rozmaitsze postacie, ale którego celem zawsze i wszędzie
jest tylko — złamanie ducha nowożytny oświaty, rozwija-
jącej się z chrześcijańskich pierwsiówków.

Lecz cóż się stało ze świeżo nawiązanymi stosunkami
między Austrią i Rosją? Ze pomiędzy Petersburgiem
a Wiedniem nastąpiło w ostatnich czasach pewne zbliże-
nie, to także nie ulega wątpliwości. Zaczęło się ono od
zapytania Rosyi o polityczne znaczenie galicyjskiego le-
gionu — a w księżna Olgę doprowadziła je do jakiegoś
określonego wyrazu, którego wszakże jeszcze nikt nie od-
czytał. Mniejsza o to, albowiem rzeczą jest pewną, że
wyraz ten wówczas jeszcze nie miał donoszącego znaczenia.
Od tego czasu zaś Rosya wyrzuciła Austrii przykreść
niemalą; albowiem i to rzeczą jest pewną, że przypisa-
nie odpowiedzi austriackiej odmownego znaczenia sprawi-
ło w Wiedniu nieprzyjemne wrażenie. Prócz tego Ros-
ya natychmiast po okrzyczeniu tej odpowiedzi jako od-
mowną wyparała się głośno wszelkich bliższych styczności
z Austrią i wypiera się ich do dziś dnia. Rozrucona po-
między tutejsze dzienniki komunikacya ambasady rosyjskiej
zaprzecza w wyrazach nadzwyczajnie stanowczych wszel-
kim wieściom o austriacko-rosyjskim przyrzeczeniu i ko-
ńczy się zapewnieniem: que la Russie n'a pris
vis-à-vis de l'Autriche aucun engagement, pas même celui d'une neutralité quelconque
en cas de guerre. Uderzającym jest wprawdzie, że
dzisiejszy Mémorial Diplomatique, jak wam to już
wczoraj po południu telegramem doniosłem. (Telegram ten
nie doszedł nas. P. R. Dz.) dosyć słabo zaprzecza istnie-
niu takowego przyrzeczenia a prztem przyznaje, że stosunki
między Austrią i Rosją się polepszyły. Ale za to ks.
Metternich zapewnia wszędzie, gdzie może, i w wcale nie
dwuznacznych wyrazach, że austriacko-rosyjskie przy-
rzeczenie jest wprost niemożliwym. Mogę jeszcze dodać do
tego, że w tutejszych sferach rządowych także w możeb-
ność takiego przyrzeczenia nie wierzą — a to, co o zbliże-
niu ię takowego czytają w austriackich organach, biorą
po prostu za manewr tendencyjny, mający na celu wywie-
ranie pewnego nacisku na Francją. Jakoż zapatrując
się na tę sprawę z niezawisłego stanowiska, należy się
także przychylić do tego mniemania — a to z tych dwóch
powodów: najpierw, że Austria w przyrzeczeniu z Rosją
nie ma zgola nic do zyskania, a powtórę, iż wyrzuciła
ona w ostatnim dwunastoleciu Rosyi tak wiele przykreści,
iż dzisiaj żadnym jej przyrzeczeniem ufać nie może.
Spodziewać się przeto należy, że wszystkie dotychczasowe
obawy o porozumienie się Austrii z gabinetem moskwie-
skim wkrótce się całkiem rozpięrze — a natomiast
może się pokazać ta rzecz niespodziana, że Rosya była
zawsze i jest bezustannie w jak najlepszym porozumieniu
z Prusami.

Stosunki Austrii do Francji są także w tej chwili
grubą zasłoną pokryte. Ks. Metternich miał już we wtorek
audyencyę u cesarza, na której wrażenie, jakie sprawiła
austriacka odpowiedź, usiłował złagodzić. Zda-
wało się wtedy, że poseł austriacki cel zamierzony bez
trudności osiągnął. Ale z tém wszystkiemu gabinet fran-
cuski już nie nawiązał nowych negocyacji o zwolanie konfe-
rencyi. Niemniej nie potwierdził się dotąd żadne wieści
o osobnych układach pomiędzy Austrią a Francją.
Stosunki zatem pomiędzy temi obudwoma gabinetami nie
są może bardzo napięte, ale taż też nie wróżą dotąd ża-
dnego zbliżenia. Wojna pomiędzy Austrią a Włochami
zapewne już lada dzień wybuchnie. Francya znajduje się
w swojej polityce zupełnie swobodną; ale ma ona wzglę-
dem Włoch także obowiązki moralne, iż nie można przy-
puścić, ażeby je opuściła. Rok 1859 może się powtórzyć.
Tylko, jak wszyscy się spodziewają, wojna terazniejsza
między Austrią a Włochami nie będzie tak zawzięta jak
tamtą i może już w kilkanaście dni po jej wybuchu zacząć
się negocyacje.

Cesarz ma w tych dniach ogłosić jakiś mesaż do ciała

prawodawczych w sprawach zagranicznych. Akt ten wy-
jaśni zapewne gruntownie politykę Francji, czego się
głośno a nawet już uporczywie domaga opinia całego
narodu.

Z pod Alp, 6 czerwca

Swajcaryja ma wcale poważne siły wojskowe,
które nie tylko neutralności swojej bronić, ale i napad-
czego przeważnego wroga odeprzeć jest w stanie. Liczba wo-
jska w r. b. wynosi 199,054, w tej liczbie do czynnej
służby należących jest 85,470; w rezerwie 79,194, w lan-
dwercie 61,549; w sztabie związkowym 665 osób, a w słu-
żbie zdrowia 426. Siły te bardzo wielkie na ludność
państwa miliona wynoszącą, nie obciążają budżetu pa-
ństwa znacznymi wydatkami. Wyborna, prawdziwie repu-
blikańska organizacya, wojska nie tylko zwolniła kraj od
niepotrzebnych ciężarów jakie inne państwa ponoszą na
utrzymanie swojego wojska, ale prócz tego uczyła służbę
wojskową lekką dla obywateli. Żołnierz swajcarski służy
tylko 8 dni na rok — służbę jednak zna wybornie, dosko-
nałe strzela, a chociaż postawą ma niezgrabną, chę-
cią, polichonym być może do lepszych w Europie żoł-
nierzy. W razie obecnej inwazyi prócz wojska, cała ludność
stanąć może w obronie kraju, wszyscy bowiem znają
służbę i dobrze strzelają. Dzieci w szkołach elementar-
nych jednocześnie z nauką czytania uczą się mustry, strze-
lania do celu, tak, że przy ukończeniu szkoły chłopiec na
manewrach robi jak stary żołnierz wszystkie obroty, zna
hasła i strzela dobrze — a wszystkie nauki się przy-
zabawie; mustra bowiem, strzelanie w tych szkołach
gimnastyka jest rozrywką i zabawką dla dzieci. Dobry
urządzonego wychowania elementarnemu, doskonałej or-
ganizacyi wojskowej i liczny towarzystwo strzeleckim
zawdzięcza Swajcaryja siły, które nikomu na jej niepod-
ległość targnąć się nie pozwolą.

Podężliwość Swajcarów co do zamiarów sąsiedniej
monarchii, godna jest wszelkiej pochwały, — wywołują
ona bowiem ciągłą baczność, a w czasach wstrząsaniej
i wojen, chociaż rzeczpospolita nie jest w nie wmięszan-
ie i niebezpieczeństwo jej nie grozi, wywołuje gotowość wo-
jenną. Groźna postawa rzeczpospolitej już myśli samę
jej zaboru usuwa z głowy zaborcy — despoty. Kto je-
dzie zawsze gotów do obrony swęj niepodległości, tego niepod-
ległość szanują nawet wrogowie. U nas inaczej się działo,
napadano na nas prawie zawsze bezbronnych i zawsze wo-
zwycięzano; dopiero w chwili niebezpieczeństwa spieszy-
liśmy z gromadzeniem środków obronnych i zawsze były
zapóźno; — wielkie ofiary i poświęcenia, na które wów-
czas zdobywali się, nie wystarczyły, gdy w razie cię-
głej czujności i gotowości, bez ofiar i poświęcenia obec-
nie było można; zaniebdywalimy obowiązku, a niewyko-
nywanego obowiązku nie zastąpi i nie wynagrodzi żadna
ofiara i poświęcenie, w chwili powstającej i przez chwilę
tylko działającej. I teraz nie poprawiliśmy się i nie po-
nieśliśmy się z tych wielkich błędów, jak to dowodzi po-
wstanie 1863, które rozpoczęło się lekko myślne be-
broni, a kiedy potrzeba było walczyć i zwyciężać, zaczęło
dopiero broń sprowadzać i lud moralnie do boju i pospo-
litego ruszenia przygotowywać.

Nie dziwota, że będąc zawsze tak źle przygotowanymi
zawsze ponosimy klęskę, — która znowu — na tak długi
pogrąża nas w apatyę, iż całe lata przechodzą nam bez
wzmocnienia sił naszych materialnych i moralnych, w
skargach, żalach, próżnej refleksyi, a znowu zasko-
naw wypadki i to znowu nieprzygotowanymi. I teraz
ostatniej klęskę tak się dzieje.

Swajcaryja, inaczej postępując; donosiłem już o zbli-
żeniu się i ruchu wojskowym w rzeczypospolitej. Obec-
nie postanowiła władza związkowa odwołać tron i ujed-
naczyć jej kaliber — w tym celu wydała stosowne roz-
ządzenie do rządów kantonalnych i porobiła znacz-
ne obalunki w fabrykach krajowych i zagranicznych.
Od rządu francuzkiego zażądano pozwolenia na transpo-
broni z Liège do Swajcaryi przez terytoryum francuzkiej
świeżo zaś zwrócono się do fabrykantów krajowych
zobowiązano ich do wyrobienia liczby broni większej
liczbę oznaczoną kontraktem. Wyasygnowano 7000
dla uzupełnienia gotowości baterii rakietowych, a pens-
oficerom przechodzącym na służbę do sztabu związkowe-
podniesiono o 1500 fr. rocznie. Wszystkie zaś te wy-
datki na wojsko, służbę zagraniczną i inne instytucje
utrzymujące jedność, niepodległość Swajcaryi, wład-
zawojnowa pokrywa z dochodu celnego, pocztowego i te-
graficznego; — dochód z podatków nie wpływa do ka-
sy, należą one do rządów kantonalnych, które nie mi-
nistryum zagranicznych ani wojskowych — Wiadomo-
o emigracyi tutejszej nie wiele. Pomiedzy nami panuje
pokój — ruch organizacyjny nas w towarzystwa, na cz-
których stoi rada przewodnicząca, dawno się odbył.
Francji zaś dopiero się teraz odbywa. Związani spój-
instytucy czekamy cierpliwie na wypadki, pracując do-
każdy na swoim polu. Wszystko, co było pomiędzy do
lepszego, rozumniejszego, weszło w skład towarzystw
tylko ludzie podejrzewali albo pyszalki, co to tylko
swoją ręką robić umieją i chodzą w świecie jak o dzy-
w puszcy, pozostali na boku.

Moskale przyjeżdżający do Swajcaryi, skarżąc
bardzo na położenie w Rosji. Ukisł tam coraz większy
system w Polsce wprowadzony, zastosowują do Rosji
Murawjew, Trepów i inni duszcie Polscy postępują jak
siał podobnie ze swoimi rodakami. Aresztują mnóstwo
osób nie tylko w Petersburgu i w Moskwie, ale w Ast-
chanie, Sybirsku, Odesie, w Syberji. Chaos w Ro-
ogromny. Kobiety więzione są także.

W Polsce szealenstwo moskiewskie skłoniło niektór-
oficerów do przesładowania ubioru chłopkiego. W niektórych
miasteczkach nad Wartą, podczas jarmarku, wach-
żandarmi robili polowanie na chłopów. Chwytały ich i wa-
mykali w ratuszach, gdzie, oderzawszy im guzy, pędy i
inne ozdoby od kapot, puszczały wolno. Więc i chłopcy
zbroniono nosić odwieczny strój narodowy.

Z Rzymu, 3 czerwca.

Ojciec święty odbył przeszłego czwartku uro-
cistą procesyę Bożego Ciała. Mało ceremonii w ka-
ckim świecie równa się wystawą i pięknością temu ob-
dowi, a żaden go nie przewyższa liczbą zgromadzonych
na nim duchowieństwa. Krocie widzów ścignęło się
wszad dla przypatrywania się jemu; ogromny plac
i tóra natłoczony był ludem. Procesyja była tak długą,
posuwała się i rzez dwie godziny. Przedem postępował
uczniowie zakładu sierot białe ubrania; za nimi zakony zebr-
i misii nieskończonym szeregiem. Każdy zakon izgro-
dzenie poprzedzane były krzyżem i chorągwią z obrazem
sweego założyciela lub patrona; trudno i za długoby było
stkie wylizcać. Szereg zgromadzeń zakonnych zamyna-
kanonicy regularni s. Jana lateraneńskiego; dalej niesko-
i większe. Kapituły i duchowieństwo całej bazyliki kaba-
poprzedzane były także krzyżem i właściwym znakami
w kształcie pawilonu czyli namiotu z adamaszką i złotem
głowiu. Bazyliki większe, Najświętszej Panny i s. Józefa
s. Piotra na Watykanie i s. Jana lateraneńskiego nie

Wrocław, 11 czerwca. Targ. Groch do gotowania 53-62 sgr. 1 na pasze 50-53 sgr. 1 do 30 funtów. Wyka: 90 funt. 56-60 sgr. 66b. pszkukany, 90 funt 100-115 sgr. Lubin: cen. nie notowano. Tatarska: 70 funt 46-52, Siemie linaie pokupniejsze, 150 funt 4-5, tal. Kuchy rzeplowe wedle jakości 39-43 sgr. za centn.

Wiedeń, 10 czerwca. (telegram.) Akcje kredytowe 122,40, losy z r. 1860 69,40, losy z r. 1864 57,20, kolel państwa 150,63, galicyjskiej 163,25. Frankfurt n. M., 11 czerwca. Akcje kredytowe 103, losy z roku 1860 49, Pożyczka narodowa 41, Amerykany 67,5.

Wiedeńskie weksle 35, amerykany 67, austr. udział bankowy 55, akcje kredytowe 103, losy z r. 1861 49, losy z r. 1860 51, austr. pż. nar. 42, 50, metali 37, 40, 4, 5, metali 33, 34, 35.

Korespondencya od Redakcyi. Pp. R. S. w Wrocławiu, A. G. w Neuchâtel i H. G. L. w Florencyi: Korespondency pańskich zamieścić nie możemy. Mamy honor niemieckiego zawiadomienia Szan. Publiczności i od dnia dzisiejszego papierosy „Sultan“ z naszej fabryki i z Petersburga „La Karma“ będą sprzedawane po cenie i fa. Petersburskiej w Bazarze u P. K. Chmielewskiego. Wrocław, w czerwcu 1866. [2912]

W rocznicę śmierci w środę 13 bm. odchodzi się żałobne nabożeństwo w kościele XX Dominikańców o godz. 8 z rana za duszę sp. Makarego Kutnora, na które przyjaciel i znajomych zaprasza. [2992]

Poszukuje się zaraz organisty bezennego do kościoła w Podlesiu Kościelnym pod Mięściskiem. Tylko osobiste przedstawienie się będą uwzględnione. [2959]

Przytulę zamówienia dla udzielania leki tatica na wsi. [918] Kornel Szczepański, Inowrocław, baletnik.

Obwieszczenie. Konkurs kupiecki nad majątkiem kupca Louisa Goldschmidt otworzony przez uchwałę jako ukonczony i dłużnik wspólny za uniewinnionego uznany został. [2960]

Licytacja mebli i porcelany. W czwartek dnia 14 czerwca r. przed południem o 9 godzinie sprzedawane będą w lokalu aukcyjnym przy ulicy Magazynowej No. 1: stół, stołki, łóżka, komody, umywalki, sofy, obrazy, sprzęty domowe i gospodarstwo, późniejsze serwisy, talerze, filiżanki, szklanki, publicznie najwięcej dającym za natychmiastową zapłatę. [2958]

Antoni Wunsch przy ulicy Szerokiej No 18 poleca swój bogaty, zaopatrzony skład zabawek, wózków dla dzieci, wyplatanych i skórzanych, po cenach jak najniższych. [2972]

Królewski sąd powiatowy w Środzku. Wydział pierwszy. Folwark wierzcho dzierzawny we wsi Kleszowie pod No. 1 położony, do małżonków Henryka i Maryi Kleszowitów nalezący, oszacowany na 33,755 tal 16 sgr. 6 fen. wedle taksy, mogącej być przeliczanej wraz z wykazem hipotecznym i warunkami w registraturze, ma być dnia 28 listopada 1866 przed południem o godzinie 10 w miejscu zwykłym posiedzeń sądowych sprzedany. [2960]

Licytacja srebra i złota. W piątek 15 czerwca przed południem o 9 godzinie sprzedawane będą w lokalu aukcyjnym przy ulicy Magazynowej No. 1 złote zegarki ankrowe, srebrne zegarki cylindrowe, broszki, pierścienie z brylantami i bez nich, kutelnice, łańcuchy itd., późniejsze materye na surduty i na spodnie publicznie najwięcej dającym za natychmiastową zapłatę. [2999]

Bluzy, garnitury, przepaski, krynoliny, g-rsety itd. w wielkim doborze i po cenach niższych poleca M. Zadek mł., przy ulicy Nowej No. 4. [2994]

Wszystkich członków powiatu obornickiego Towarzystwa ku wspieraniu urzędników gospodarczych w W. Ks. Poznańskim zaprasza się niniejszym na d. 17 czerwca r. b. o godzinie 6 po południu do domu p. Głowickiego. [2945]

Skarpety, pończochy i kamizele dla dorosłych i dzieci poleca M. Zadek mł., przy ulicy Nowej No. 4. [2996]

Niniejszym mamy honor donieść umiżenie, żeśmy otwarzyli w tutejszym mieście przy ulicy Wilhelmowskiej No. 24 pod firmą Schlesinger & Spiro księgarnię, handel przedmiotów sztuki i muzykali, antykarnię i wypożyczalnię muzykali. [2987]

Ważne Zebranie Towarzystwa Pożyczkowego w Poznaniu odbędzie się w niedzielę d. 18 czerwca r. b. o godz. 8 wie czorem, na które Sz. Członkowie uprzejmie zaprasza Zarząd. [2990]

Wszystkich członków powiatu obornickiego Towarzystwa ku wspieraniu urzędników gospodarczych w W. Ks. Poznańskim zaprasza się niniejszym na d. 17 czerwca r. b. o godzinie 6 po południu do domu p. Głowickiego. [2945]

Ważne Zebranie Towarzystwa Pożyczkowego w Poznaniu odbędzie się w niedzielę d. 18 czerwca r. b. o godz. 8 wie czorem, na które Sz. Członkowie uprzejmie zaprasza Zarząd. [2990]

Ważne Zebranie Towarzystwa Pożyczkowego w Poznaniu odbędzie się w niedzielę d. 18 czerwca r. b. o godz. 8 wie czorem, na które Sz. Członkowie uprzejmie zaprasza Zarząd. [2990]

Ważne Zebranie Towarzystwa Pożyczkowego w Poznaniu odbędzie się w niedzielę d. 18 czerwca r. b. o godz. 8 wie czorem, na które Sz. Członkowie uprzejmie zaprasza Zarząd. [2990]

Ważne Zebranie Towarzystwa Pożyczkowego w Poznaniu odbędzie się w niedzielę d. 18 czerwca r. b. o godz. 8 wie czorem, na które Sz. Członkowie uprzejmie zaprasza Zarząd. [2990]

Poznań, w czerwcu 1866. Niniejszym mamy honor donieść umiżenie, żeśmy otwarzyli w tutejszym mieście przy ulicy Wilhelmowskiej No. 24 pod firmą Schlesinger & Spiro księgarnię, handel przedmiotów sztuki i muzykali, antykarnię i wypożyczalnię muzykali. [2987]

Biblioteczka nabożeństwa katolickiego. Tomik I. Czyste westchnienia do Boga. Książeczka do nabożeństwa, zebrana z najlepszych dzieł katolickich i brewiarza, z dodatkami odpustów do tych nabożeństw przywiązanych, oraz budujących uwag i rozmyślań. [2983]

SPIEWY HISTORYCZNE. Wydanie eleganckie miniaturowe. [2983]

Obwieszczenie. Podług przepisów ustawy z dnia 30 maja 1849 względem wykonania wyborów członków do izby deputowanych i regulaminu z dnia 18 maja 1866 ustanowiliśmy oddziały, do których wybory pierwotni podług opłacanych stałych podatków rządowych i tutejszego gminnego podatku od dochodów należą, lub należęby mogli, gdyby prawie od opłaty podatku klasycznego i stałych podatków komunalnych nie byli uwolnieni. [2993]

W dniach 14, 15 i 16 b. m. publiczne wyłożone będą. Kto spis za nierzetelny lub nieupełny uważa, może w przeciągu powyższych trzech dni piśmiennie donieść albo do protokołu nam podać. [2993]

WYKAZ. Wyborcy pierwotni mający w tutejszej gminie prawo głosowania, w listach oddziałowych wykazani, zwołują się niniejszym na wybór obiorców w przeznaczonych lokalach obiorczych na dzień 20 m. b. z rana o 9 godzinie. [2993]

100 tustych skopów ma na sprzedaż Dom Krzyżaków pod Ozempinem. [2911]

Krakowski Teatr Polski w Poznaniu. We wtorek dnia 12 czerwca. Nasi Najserdeczniejsi. Komedya w 4 aktach przez V. Sardou, przełożona z francuskiego przez M. Chrasnowskiego. [2912]

Niemca meza w domu. Komedya w 2 aktach PP. Sorbe, Carmon i Grango tłumaczona z francuskiego przez W. Thulliego. [2912]

Piosnka Wujaszka. Krotoczwila ze śpiewem w 1 akcie przez I. A. Fredrę (syna). [2912]

Ogród ludowy. Codziennie koncert. Równocześnie donoszę Szanownej Publiczności najzupełniej, że mam zaprosić do mego ogrodu kapelę góralską pana kapelmistrza Fausta z Waldenburga. [2912]

Ważne Zebranie Towarzystwa Pożyczkowego w Poznaniu odbędzie się w niedzielę d. 18 czerwca r. b. o godz. 8 wie czorem, na które Sz. Członkowie uprzejmie zaprasza Zarząd. [2990]

Ważne Zebranie Towarzystwa Pożyczkowego w Poznaniu odbędzie się w niedzielę d. 18 czerwca r. b. o godz. 8 wie czorem, na które Sz. Członkowie uprzejmie zaprasza Zarząd. [2990]

Ważne Zebranie Towarzystwa Pożyczkowego w Poznaniu odbędzie się w niedzielę d. 18 czerwca r. b. o godz. 8 wie czorem, na które Sz. Członkowie uprzejmie zaprasza Zarząd. [2990]

Table with 10 columns: Nr. powiatu, Ograniczenie okręgow obiorczych, Liczba obiorców, A. Przewodniczący, Miejsca obiorów, Czas, Nr. powiatu, Ograniczenie okręgow obiorczych, Liczba obiorców, A. Przewodniczący, Miejsca obiorów, Czas. Rows include districts like Stary rynek, Kramarska ulica, etc.

Antoni Wunsch, przy ulicy Szerokiej Nr. 18. [2971]

Wyborcy pierwotni mający w tutejszej gminie prawo głosowania, w listach oddziałowych wykazani, zwołują się niniejszym na wybór obiorców w przeznaczonych lokalach obiorczych na dzień 20 m. b. z rana o 9 godzinie. [2993]

Magistrat. Nakładem i czcionkami Ludwika Marsbacha w Poznaniu.

Magistrat.

Magistrat.